

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 25 października 2018 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Paweł Bocian

po rozpoznaniu w dniach 19.09.2017 r., 5.12.2017 r., 17.04.2018 r., 11.10.2018 r.

sprawy **R. D.** (D.), s. A. i E., ur. (...), PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

w nocy z 7 grudnia 2016 r. na 8 grudnia 2016 r. w miejscowości K. z niezabezpieczonego terenu budowy sklepu (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia mienia na szkodę firmy P (...) P Sp. zo.o. w postaci nagrzewnicy wartości 2800 złotych, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x1,5 długości 20 metrów o wartości 673 zł, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x2,5 długości 20 metrów o wartości 1030,40 zł, 15 sztuk kabli do lodówek 3x2,5 o wartości 1932 zł, 1 sztuki kabla 4x1,5 nn długości wartości 73 zł, 6 sztuk lamp koloru białego o wartości 2850 zł, opraw oświetleniowych o wartości 2460 zł, w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę firmy (...) mienia w postaci 400 sztuk konsolek aluminiowych wartości 2400 zł, oraz 2 ramek rusztowań wartości 630 zł, następnie w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę firmy M2 Sp. z o.o. mienia w postaci taczki koloru szarego o wartości 250 zł, kabla 2,5 mm długości 100 metrów o wartości 1000 zł, w tym samym miejscu i czasie dokonał zaboru w celu przywłaszczenia na szkodę firmy (...) - (...) Sp. z o.o. profili aluminiowych o wartości 1800 zł,

tj. o czyn z art. 278§1 k.k.

I. w ramach zarzucanego mu czynu oskarżonego **R. D.** uznaje za winnego tego, że w dniu 8 grudnia 2016 r. w miejscowości K. przyjął pochodzące z kradzieży z terenu budowy sklepu (...) w K. mienie w postaci: należących do firmy P (...) P Sp. zo.o.: nagrzewnicy wartości 2800 złotych, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x1,5 długości 20 metrów o wartości 673 zł, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x2,5 długości 20 metrów o wartości 1030,40 zł, 15 sztuk kabli do lodówek 3x2,5 o wartości 1932 zł, 1 sztuki kabla 4x1,5 nn długości wartości 73 zł, 6 sztuk lamp koloru białego o wartości 2850 zł, opraw oświetleniowych o wartości 2460 zł; należące do firmy (...) mienie w postaci 400 sztuk konsolek aluminiowych wartości 2400 zł, oraz 2 ramek rusztowań wartości 630 zł; należące do firmy M2 Sp. z o.o. mienie w postaci kabla 2,5 mm długości 100 metrów o wartości 1000 zł; należące do firmy (...) - (...) Sp. z o.o. mienie w postaci profili aluminiowych o wartości 1800 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 291§1 k.k. i za to na podstawie art. 291§1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34§1 i 1a pkt 1 k.k., art. 35§1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. S. B. kwotę 672 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego;

III. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627§1 pkt 1 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 70 zł (siedemdziesięciu złotych) i opłatą w wysokości 180 zł (stu osiemdziesięciu złotych).

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W grudniu 2016 roku w K. przy ul. (...) trwały prace budowlanego obiektu handlowego (...), których głównym wykonawcą była P (...) P Sp. z o.o. Podwykonawcami wskazanej spółki były natomiast M2 Sp. z o.o. z siedzibą w G., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. oraz Art. - (...) Sp. z o.o.

W dniu 7 grudnia 2016 roku ostatnia ekipa budowlana skończyła prace na wskazanym obiekcie o godzinie 19:45. Teren budowy w nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku był oświetlony, zaś sam stawiany budynek – zabezpieczony plandeką zamontowaną „na szyćwno” na całej elewacji frontowej, za wyjątkiem otworów drzwiowych. Brama segmentowa prowadząca do budynku była przy tym we wskazanej dacie zamknięta, natomiast otwarte na noc pozostały drzwi zewnętrzne. Teren budowy był przy tym całodobowo ochraniały przez pracowników firmy (...) i w nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku obowiązki w tym zakresie pełnił W. P.. Na placu budowy nie zamontowano jednak monitoringu.

W nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku nieznani sprawcy wykorzystując fakt niezamknięcia drzwi do budynku zabrali z jego wnętrza celem przywłaszczeni nagrzewnicę wartości 2800 złotych, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x1,5 długości 20 metrów o wartości 673 zł, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x2,5 długości 20 metrów o wartości 1030,40 zł, 15 sztuk kabli do lodówek 3x2,5 o wartości 1932 zł, 1 sztukę kabla 4x1,5 nn długości wartości 73 zł, 6 sztuk lamp koloru białego o wartości 2850 zł oraz oprawy oświetleniowe o wartości 2460 zł, należące do generalnego wykonawcy P (...) P Sp. z o.o. Nadto zabrali też mienie w postaci 400 sztuk konsolek aluminiowych wartości 2400 zł, oraz 2 ramek rusztowań wartości 630 zł należące do (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T., mienie w postaci kabla 2,5 mm długości 100 metrów o wartości 1000 zł należące do M2 Sp. z o.o. z siedzibą w G. oraz mienie w postaci profili aluminiowych o wartości 1800 zł należące do Art. - (...) Sp. z o.o.

/dowody: zeznania świadka M. B. k. 2v.-3, 46v.-47, 81-82;

zeznania świadka W. P. k. 11v.-12, 168-169;

zeznania świadka Ł. M. k. 15;

zeznania świadka M. G. (1) k. 24 37v.-38;

zeznania świadka B. Ż. k. 59v.;

protokół oględzin k. 9-10v./

Bezpośrednio po dokonaniu opisanej kradzieży wskazane przedmioty zostały przekazane R. D., który umieścił je w swoim mieszkaniu znajdującym się w K. przy ul. (...). Jeszcze tego samego dnia funkcjonariusze Policji z Komendy Policji I w G. o godzinie 08:00 dokonali w mieszkaniu R. D. przeszukania w związku z podejrzeniem popełniania przez niego kradzieży odzieży. W toku tej czynności obok poszukiwanej odzieży natknęli się też na pochodzące z budowy urządzenia i elementy instalacji i dokonali jej zabezpieczenia. Elementy te rozpoznane zostały następnie przez przedstawiciela (...) Sp. z o.o. oraz P (...) P Sp. z o.o.

Nadto w dniu 8 grudnia 2016 roku w godzinach popołudniowych doszło do ujawnienia przez M. G. (1) na terenie posesji przy ul. (...) w K., tj. w miejscu zamieszkania R. D., nagrzewnicy koloru czerwonego z numerem 251, którą wcześniej skradziono na szkodę P (...) P Sp. z o.o. W wyniku powyższego w dniu 09 grudnia 2016 roku nagrzewnica została zatrzymana przez funkcjonariuszy Policji.

/dowody: zeznania świadka M. B. k. 2v.-3, 46v.-47, 81-82;

zeznania świadka M. G. (1) k. 24 37v.-38;

zeznania świadka B. Ż. k. 59v.

protokół zatrzymania rzeczy k. 40-42;

kopia protokołu przeszukania wraz ze spisem i opisem rzeczy k. 191-196/

Słuchany tak w charakterze podejrzanego, jak i w roku rozprawy głównej, w charakterze oskarżonego R. D. oświadczył, iż rozumie treść stawianych mu zarzutów i nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jednocześnie skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Z uwagi na wymóg zwięzłości uzasadnienia wynikający z art. 424 § 1 k.p.k. odstąpiono od cytowania całości wyjaśnień odstępując do wskazanych poniżej kart akt postępowania.

/vide: wyjaśnienia oskarżonego k. 112, 163/

R. D. ma wykształcenie podstawowe. Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Jest pracownikiem zakładu mięsnego osiągając z tego tytułu dochód w wysokości 2.000 zł miesięcznie. Nie posiada majątku. Stan jego zdrowia jest dobry; nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie, ani odwykowo. Był uprzednio jednokrotnie karany.

/dowody: dane osobopoznawcze k. 321-322;

dane z rozprawy k. 167;

karta karna k. 105-107/

Sąd zważył, co następuje:

Poddając szczegółowej analizie przeprowadzone i ujawnione w toku rozprawy głównej dowody Sąd doszedł do przekonania, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uzasadnia przypisanie oskarżonemu R. D. czynu z art. 291 § 1 k.k.

Do dokonania ustaleń w przedmiocie rozmiaru szkody dokonanej przedmiotowym przestępstwem posłużyły zeznania M. B., Ł. M., M. G. (2) i B. Ż. – pracowników pokrzywdzonych spółek. Rzeczowo podawali oni wartość skradzionych przedmiotów, a ich zeznania w tym przedmiocie nie były kwestionowane. Ponadto zeznania M. B. posłużyły do ustalenia, w jaki sposób doszło do ujawnienia przestępstwa oraz jak zabezpieczony był teren budowy w nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku. w tym względzie w przekonaniu Sądu omawiane depozycje były szczere, świadek nie krył bowiem, iż nie jest w stanie jednoznacznie wykluczyć, iż drzwi prowadzące do wnętrza budynku zostały na noc otwarte, co z kolei wykluczyło postawienie ewentualnemu sprawcy zarzutu z art. 279 § 1 k.k. Do datiwowo na podstawie zeznań M. B. i M. G. (1) Sąd ustalił w jakich okolicznościach doszło do ujawnienia położenia nagrzewnicy koloru czerwonego. Zeznania w/w w korelacji z treścią protokołu zatrzymania rzeczy nie pozostawiają wątpliwości, że również i rzeczona nagrzewnica w dniu 8 grudnia 2016 roku znajdowała się w posiadaniu oskarżonego.

Na podstawie zeznań W. P. Sąd ustalił natomiast, w jaki sposób został zabezpieczony plac budowy. Świadek wskazał w tym względzie m. in., iż drzwi prowadzące do budynku nie dawały się zamknąć, co korespondowało z treścią zeznań M. B.. W zakresie zabezpieczeń pozostawianych na budowie przedmiotów i urządzeń stwierdził też, że „fasada była tylko plancką przykryta, można było uchylić i wejść”. Nadto zauważył, że teren gdzie odbywały się prace nie był ogrodzony. Wskazane depozycje nie były kwestionowane przez strony postępowania, w konsekwencji także Sąd nie znalazł do nich zastrzeżeń.

Nieprzydatne okazały się zeznania A. R. i T. S., gdyż, mimo iż w dniu 8 grudnia 2016 roku przebywali oni w domu oskarżonego, jak twierdzili, nie mieli żadnych informacji odnośnie do wejścia przez R. D. w posiadanie przedmiotów skradzionych z terenu budowy. Jednocześnie w sprawie brak było jakichkolwiek dowodów pozwalający powiązać w/w z wydarzeniami z nocy 7/8 grudnia 2016 roku i tym samym zakwestionować ich twierdzenia. W związku z powyższym Sąd uznał, że A. R. i T. S. zeznając, nie mijali się z prawdą, ich twierdzenia nie wniosły jednak nic do sprawy.

Znaczenia dla sprawy nie miały natomiast zeznania K. S., świadek nie miał bowiem wiedzy na temat okoliczności sprawy, a jedynie odbierał zatrzymane w toku dochodzenia przedmioty należące do Spółki (...).

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania autentyczności ujawnionych w toku rozprawy głównej na podstawie art. 393 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 i 2 k.p.k. dokumentów z niniejszej sprawy, do których należą m.in.: dane o karalności, protokoły oględzin, okazania oraz przeszukania,

Mając na uwadze całokształt materiału dowodowego, Sąd uznał oświadczenia oskarżonego w przedmiocie jego niewinności za budzące wątpliwości.

Wobec zaprezentowanej powyżej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, iż w przedmiotowej sprawie nie ujawniono dowodów, które pozwalały na przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu z art. 278 § 1 k.k., co jednak nie przekreśliło możliwości pociągnięcia go do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 291 § 1 k.k. Z ustalonego stanu faktycznego wynika bowiem, iż R. D. w nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku w miejscowości K. wszedł w posiadanie mienia w postaci: należących do firmy P (...) P Sp. z o.o. nagrzewnicy wartości 2800 złotych, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x1,5 długości 20 metrów o wartości 673 zł, 8 sztuk kabli elektrycznych 3x2,5 długości 20 metrów o wartości 1030,40 zł, 15 sztuk kabli do lodówek 3x2,5 o wartości 1932 zł, 1 sztuki kabla 4x1,5 mm długości wartości 73 zł, 6 sztuk lamp koloru białego o wartości 2850 zł, opraw oświetleniowych o wartości 2460 zł; należących do firmy (...) sztuk konsolk aluminiowych wartości 2400 zł oraz 2 ramek rusztowań wartości 630 zł; należącego do firmy M2 Sp. z o.o. kabla 2,5 mm długości 100 metrów o wartości 1000 zł i należących do firmy (...) - (...) Sp. z o.o. mienie w postaci profili aluminiowych o wartości 1800 zł, uzyskanych za pomocą kradzieży dokonanej na placu budowy w K. przy ul. (...).

Sąd zważył dalej, iż stosownie do treści art. 291 § 1 k.k. przestępstwa tego dopuszcza się ten, kto rzecz (której wartość przekracza 500 zł, vide art. 122 § 1 k.w.) uzyskaną za pomocą czynu zabronionego, nabywa lub pomaga do jej zbycia albo tę rzecz przyjmuje lub pomaga do jej ukrycia. Komentowany występek w odniesieniu do wszystkich form czynności sprawczej jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione zarówno w formie zamiaru bezpośredniego, jak i ewentualnego (postanowienie SN z 22.12.2006 r., II KK 96/06, OSNwSK 2006/1, poz. 2579). Dla popełnienia paserstwa we wszystkich jego formach konieczna jest świadomość sprawcy, że rzecz będąca przedmiotem jego działania została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, albo świadomość możliwości pochodzenia tej rzeczy z czynu zabronionego. Dla wypełnienia znamion strony podmiotowej przestępstwa określonego w art. 291 k.k. nie jest konieczna natomiast świadomość sprawcy dotycząca okoliczności związanych z popełnieniem czynu zabronionego, z którego pochodzi rzecz stanowiąca przedmiot jego działania. W szczególności nie jest konieczne, aby paser miał świadomość, za pomocą jakiego konkretnie czynu zabronionego rzecz została uzyskana, ani też świadomość okoliczności, czasu i miejsca popełnienia tego czynu zabronionego (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 662; J. Makarewicz, Kodeks karny..., s. 423-424; J. Wojciechowski, Kodeks karny..., s. 506).

W przedmiotowej sprawie, jak wynika z protokołu przeszukania z dnia 8 grudnia 2016 roku, R. D. wszedł w posiadanie przedmiotów skradzionych uprzednio z terenu budowy prowadzone w K. przy ul. (...). Mając zaś na względzie, że do kradzieży doszło w nocy z 7 na 8 grudnia 2016 roku, należało twierdzić, że do przekazania oskarżonemu tych przedmiotów doszło w późnych godzinach nocnych, a więc niewątpliwie w podejrzanych okolicznościach. R. D. co najmniej miał więc świadomość możliwości pochodzenia tych rzeczy z czynu zabronionego. Z tego też względu w ocenie Sądu zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona czynu z art. 291 § 1 k.k.

Sąd pragnie przy tym podkreślić, iż choć oskarżonemu zarzucono czyn z art. 278 § 1 k.k., natomiast przypisano mu występki z art. 291 § 1 k.k. to jednak nie sposób uznać, ażeby doszło do przekroczenia granic wniesionej skargi. Na początku stwierdzić należy, że o dokonanej w ramach granic oskarżenia zmianie kwalifikacji prawnej, Sąd uprzedził strony w toku rozprawy głównej. Ponadto, Sąd w pełni podziela pogląd Sądu Najwyższego, zgodnie z którym „zmiana kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego jest możliwa tylko w takim układzie procesowym, w którym ustalenia faktyczne nie ulegają tak istotnym przeobrażeniom, iż prowadzą one wprost do odmiennego obrazu zdarzenia, dając w konsekwencji "inny" zupełnie czyn.” (zob. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1999 r., IV KKN 512/99, Prokuratura i Prawo 2000/6/10). Przedmiotem oskarżenia był bowiem czyn polegający na kradzieży przy czym rola oskarżonego w jego popełnieniu nie została dokładnie opisana. Nie mniej jednak należy zważyć, iż tak w odniesieniu do oskarżenia, jak i w stosunku do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie, sprowadzała się ona wyłącznie do wejścia w posiadanie wskazanych zarzutem rzeczy i utrzymania tego stanu do przyjazdu Policji w dniu 8 grudnia 2016 roku. Niewątpliwie zatem zdarzenie historyczne, podlegające ocenie przez Sąd – tak w odniesieniu do znamion przedmiotowych, jak i podmiotowych, tj. zamiaru oskarżonego – pozostało niezmienione. Z tego też względu Sąd stwierdził, że przypisując oskarżonemu sprawstwo i zawinięcie w ramach czynu z art. 291 § 1 k.k. nie wyszedł poza ramy oskarżenia w sprawie.

Podkreślić należy, iż wniosek przeciwny stałby w sprzeczności z orzecznictwem Sądu Najwyższego, z którego jednoznacznie wynika, że ramy postępowania sądowego, a zatem granice oskarżenia, wyznaczone są przez zdarzenie historyczne, nie zaś przez przyjęty w akcie oskarżenia opis czynu zarzucanego oskarżonemu ani też wskazaną tam kwalifikację prawną (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2010 r., III KK 97/10, OSNKW 2011/6/50, Prokuratura i Prawo wkładka 2011/7-8/15, Biul. SN 2011/6/14).

Odniesienie do kary:

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisane mu przestępstwo, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać pod uwagę przepis art. 53 § 1 k.k., zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd wziął również pod uwagę zawartą w art. 58 § 1 k.k. zasadę prymatu kar nieizolacyjnych, zgodnie z którą sąd orzeka karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wtedy, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary, uwzględniając przy tym, że przestępstwo jakiego dopuściła się oskarżona jest zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat. W związku z powyższym Sąd wymierzył R. D. za przypisany mu czyn, przy zastosowaniu art. 37a k.k., karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara jest adekwatna zarówno do stopnia jego zawinięcia, jak i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Na niekorzyść oskarżonego Sąd poczytał my bowiem, iż działał on w pełni umyślnie. Oskarżony, jako osoba dorosła i niewykazująca żadnych zaburzeń z całą pewnością rozeznawał się przy tym w ogólnie obowiązujących normach prawnych i wiedział, że przyjmowanie pochodzących z nielegalnych źródeł przedmiotów jest zabronione. Sąd zatwierdził dalej, iż zasadniczo na niekorzyść oskarżonego przemawiała też okoliczność jego uprzedniej karalności, w tym względzie istotnym było jednak, że uprzednio oskarżony wchodził w konflikt z prawem tylko raz, naruszając przy tym inne dobro prawne, aniżeli mienie. Nie umknęło nadto uwadze Sądu, że oskarżony od momentu ujawnienia przestępstwa dążył do ustabilizowania swojej sytuacji życiowej, o czym świadczy znalezienie przez niego zatrudnienia. Sąd uznał zatem, iż kara pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie w okolicznościach niniejszej sprawy nadto surowa, zaś kara grzywny – zbyt łagodna i dodatkowo niecelowa wobec nieposiadania przez oskarżonego majątku i osiągnięcia stosunkowo niskich dochodów. Z tego też względu za karę odpowiednią uznano właśnie karę ograniczenia wolności. Sąd decydując o zastosowaniu wobec oskarżonego tej kary miał na względzie, iż kara powinna być tak dobrana, by nie tyle stanowił narzędzie represji, lecz jak najlepiej spełnić cele prewencyjne: uświadomić oskarżonemu, że jego postępek stanowił poważne przestępstwo, że spotkał się z konkretnymi konsekwencjami i że należy w przyszłości powstrzymać się

od tego rodzaju zachowań. Tę rolę najlepiej spełni, w ocenie Sądu, właśnie kara ograniczenia wolności orzeczona we wskazanych wymiarach. Sąd zważył w tym względzie, iż kara ograniczenia wolności, zakładająca konieczność aktywności i wykonywania przez oskarżonego określonej pracy na cele społeczne, co pozwoli mu odczuć w sposób bezpośredni skutki naruszenia przez niego norm prawnych. Natomiast wymiar nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne został określony przy uwzględnieniu tego, że oskarżony jest aktywny zawodowo. Mając to na uwadze Sąd określił wymiar nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na 20 godzin w stosunku miesięcznym, tj. najniższy przewidziany ustawą, tak by kara ta nie kolidowała z jego zawodowymi obowiązkami. Wymierzona oskarżonemu kara jest w ocenie Sądu adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, jakiego się on dopuścił.

W pkt II wyroku Sąd przyznał natomiast kwotę 738 zł ze Skarbu Państwa na rzecz r.pr. S. B. tytułem pomocy prawnej udzielonej oskarżonego z urzędu, orzekając w tym względzie na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U.2016.1715), przy uwzględnieniu okoliczności, iż do ustanowienia obrońcy z urzędu doszło na etapie postępowania sądowego.

W punkcie III uzasadnianego wyroku, Sąd na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627§1 pkt 1 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości. Sąd zważył, iż wskazane przepisy stanowią, że w orzeczeniu kończącym postępowanie sąd zawsze określa, kto je ponosi. Zgodnie z wolą ustawodawcy od skazanych w sprawach z oskarżenia publicznego sąd zasądza koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa. Ponadto, Sąd przy rozstrzygnięciu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania zgodnie z którą, każdy kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zwolnienia R. D. z przedmiotowego obowiązku. Oskarżony jest ze względu na wiek i stan zdrowia zdolny do pracy zarobkowej i osiąga stały miesięczny dochód, a nadto nie ma nikogo na swoim utrzymaniu brak jest zatem podstaw do przyjęcia, że uiszczenie kosztów sądowych, byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację majątkową.

(...)

ZARZĄDZENIE

1. (...),
2. (...)
3. (...).

G., dnia 3.grudnia 2018 roku